

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216217209
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4216217209.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Denisy Šaligovej, v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou, so sídlom Malinovo, Slniečná 765/3, proti žalovanej: H. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. E., Q. H. XXX/X, o zaplatenie 32,40 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 27. októbra 2017 č. k. 15Csp/130/2016-67 takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaná nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Žalobcovi uložil povinnosť do 10 dní od doručenia rozsudku zaplatiť na príslušný účet Okresného súdu Komárno doplatok súdneho poplatku zo žaloby vo výške 1,50 eura (položka 1 písm. a) sadzobníka Zákona o súdnych poplatkoch v platnom znení). Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a) b) d), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinný k 01. 08. 2012, § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a uviedol, že žalovaná ako fyzická osoba uzavrela dňa 01. 08. 2012 so žalobcom zmluvu o úvere, na základe ktorej jej žalobca ako veriteľ poskytol úver vo výške 1.000 eur. Žalovaná sa ho zaviazala vrátiť navýšený o poplatok vo výške 730 eur, teda celkovo mala vrátiť sumu 1.730 eur. Uvedenú sumu sa zaviazala vrátiť pravidelnými 10 mesačnými splátkami po 173 eur, počnúc od 25. 08. 2012. Úver žalovaná brala na iný účel ako zamestnanie, povolanie, podnikanie. V zmluve bola RPMN stanovená na 267,15%. Podľa bodu 4 všeobecných obchodných podmienok sa dlžník zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú I upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 4 eur ako paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojenou do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu. V bode 13 všeobecných obchodných podmienok sa strany dohodli na využití mimosúdneho riešenia sporu, a to nasledovne: „Všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, dohody o vyplnení zmienek a zmenky, vrátane sporu o ich platnosť výklad alebo zrušenie môžu byť riešené Mediačným centrom, registrovanom na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky, zriadenom a vedenom spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava. IČO: 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo: 3530/B. Určenie mediátora, jeho procesný postup, ktorým bude viesť zmluvné strany k riešeniu sporu dohodou a ďalšie náležitosti mediácie vyplývajú z vnútorných predpisov Mediačného centra. Mediačné konanie sa začína

na písomný návrh jednej zo zmluvných strán doručený Mediačnému centru. Z listiny priemerné úrokové miery z úveru, ktorá je voľne dostupná na internete v rámci verejných registrov vyplýva, že úroková sadzba v 3. štvrtroku roku 2012 (t.j. doba, kedy bola uzavretá úverová zmluva - august 2012) bola pri nových spotrebiteľských úveroch poskytovaných v bankovom sektore vo výške 8,07 % a v 2. polroku bola priemerná úroková sadzba vo výške 8,62% ročne. Z listiny súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2012, ktorá je voľne dostupná na internete v rámci verejných registrov vyplýva, že RPMN pre úvery od 6 do 12 mesiacov bola vo výške 40,60%. Súd v danom prípade uvedenú úverovú zmluvu zo dňa 01. 08. 2012 hodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaná ako dlžníka vystupovala pri uzatváraní zmluvy ako spotrebiteľ, keďže túto zmluvu uzatváral ako fyzická osoba nekonajúca v rámci svojej podnikateľskej činnosti a uzatváral ju s dodávateľom, t.j. spoločnosťou, ktorá ako veriteľ uzatvárala zmluvu v rámci svojej podnikateľskej činnosti (vyplýva zo zmluvy o úvere a z výpisu z OR). Súd dospel k záveru, že i keď sporom dotknutá zmluva je zmluvou úverovou, na ktorú dopadá tretia časť Obchodného zákonníka, je tiež zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú je potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Smernicu rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 a Zákon o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase vzniku právnych vzťahov ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Nepochybne je totiž zmluvou typovou, uzatvorenou medzi pôvodným veriteľom, ktorý bol podnikateľom a predmet konania sa týkal jeho podnikateľskej činnosti (dodávateľ) a žalovanou ako spotrebiteľkou, ktorá nemala možnosť jej predformulovaný obsah ovplyvniť, a teda pri vzájomnej kontrakcii bola zjavná faktická nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Za danej situácie tak na právne vzťahy strán konania je dôvodné použiť ustanovenie Občianskeho zákonníka, a to aj pokiaľ ide o posúdenie tak samotnej úverovej zmluvy, ako i ďalšie právne inštitúty z toho vyplývajúce. I na predmetnú úverovú zmluvu je potrebné primárne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka v spojitosti s ustanoveniami Zákona o ochrane spotrebiteľa a ďalšími. V danom prípade mal súd vykonaným dokazovaním preukázané, že dňa 01. 08. 2012 žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom úverovú zmluvu, na základe ktorej vznikol medzi nimi záväzkovo-právny vzťah. Na jeho základe žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.000 eur, ktorú skutočnosť potvrdila i žalovaná priamo na pojednávaní. Ďalej mal súd preukázané a stotožnil sa so skutkovými tvrdeniami žalobcu v tom, že žalovaná zaplatila 1.464 eur, nakoľko žalovaná potvrdila, že uhradila sumu a nenamietala výšku uvedenú žalobcom, teda možno konštatovať, že sa stotožnila s tým, že uhradila 1.464 eur. Ďalej mal súd vykonaným dokazovaním preukázané, že úverovú zmluvu zo dňa 01. 08. 2012 je nutné považovať za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko RPMN v nej uvedené je v rozpore so zákonom, odporuje dobrým mravom, a teda v tejto časti je v rozpore s ustanovením § 39 OZ. Rovnako tak v rozpore s ustanovením § 39 OZ je i požadovaný 32% úrok, nakoľko tento taktiež odporuje zákonu a dobrým mravom. Uvedený rozpor vzhľadom súd najmä v tom, že podľa zákona odplata, a teda RPMN môže byť maximálne 2-násobkom priemernej ročnej miery nákladov. Tá v danom období, ako vyplýva zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2012, ktorá je voľne dostupná na internete v rámci verejných registrov bola pre úvery od 6 do 12 mesiacov vo výške 40,60%. Z daného teda vyplýva, že maximálna miera nákladov, t.j. maximálna RPMN mohla byť vo výške 81,2%. Ak teda žalobca dojednal so žalovanou úver, ktorého RPMN je 267,15%, čo je takmer trojnásobne vyššie ako maximálna hranica odplaty podľa zákona, je nutné konštatovať, že takto dojednaná časť zmluvy odporuje zákonu, prieči sa dobrým mravom, a preto je neplatná. Ak je teda údaj o RPMN neplatný, môže sa konštatovať, že tento údaj absolútne absentuje v zmluve a tým zmluva postráda náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý nedostatok esenciálnej náležitosti robí zmluvu bezúročnú a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch). Taktiež v zmluve nie je uvedená úroková sadzba, iba v obchodných podmienkach sa konštatuje, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a dve tretiny náklady na vypracovanie zmluvy (bod 10 VOP). Uvedené konštatovanie nepostačuje na naplnenie esenciálnej náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch, kedy musí byť jasne a striktné uvedená úroková sadzba, ako i ďalšie náležitosti týkajúce sa úrokov podľa zákona. Uvedený nedostatok taktiež sankcionuje zmluvu a robí ju bez poplatkov a bezúročnú (§ 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch). Žalobca nepreukázal žiadnym skutkovým tvrdením a dôkazom, že údaj o úroku by bol súčasťou zmluvy, a preto sa súd priklonil i v tomto bode k absencii náležitosti zmluvy, ktorá absencia je sankcionovaná bezúročnosťou zmluvy. Z uvedeného teda vyplýva, že ak žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.000 eur, pri bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy platí, že žalovaná mala vrátiť len toľko, koľko jej bolo poskytnuté, to znamená mala vrátiť sumu 1.000 eur, pričom žalovaná vrátila sumu 1.464 eur, ktorá pokrýva i všetky ďalšie uplatnené nároky žalobcu v konaní. K ďalším

uplatneným nárokom žalobcu v konaní, t.j. k úroku, úroku z omeškania, poplatkom za upomienku a trovám mediačného konania, súd dodal, že žalobca nemal nárok na žiadny poplatok, nakoľko zmluvu je potrebné hodnotiť za zmluvu bez poplatkov, a preto nárok na zaplatenie 32,40 eura, ako zostatok poplatku je nedôvodný. Čo sa týka zaplatenia úroku vo výške 32%, súd poznamenal, že tento je nedôvodný, keďže zmluva je bezúročná, a navyše, úrok v takejto výške odporuje zákonu a dobrým mravom, a preto je v zmysle § 39 OZ neplatný. Uvedené vyplýva z toho, že podľa listiny priemerné úrokové miery z úveru bola úroková sadzba v 3. štvrtroku roku 2012 (t.j. doba, kedy bola uzavretá úverová zmluva - august 2012) pri nových spotrebiteľských úveroch poskytovaných v bankovom sektore vo výške 8,07 % a v 2. polroku bola priemerná úroková sadzba vo výške 8,62% ročne, teda požadovaný úrok vo výške 32% prevyšuje dané hodnoty takmer štvornásobne, a preto je potrebné ho považovať za úrok v rozpore s dobrými mravmi a zákonom, a preto takéto plnenie nie je možné priznať. K uplatneným trovám mediačného konania súd uviedol, že vznik týchto trov nebol žalobcom v konaní žiadnym spôsobom preukázaný. Žalovaná poprela, že by ju bol niekto za účelom mediácie kontaktoval, a teda, žalobca v danom smere neunesol dôkazné bremeno, bremeno tvrdenia a svoje skutkové tvrdenie nepreukázal. Okrem toho, dohoda o mediácii (bod 13 VOP) bola vopred dohodnutá vo formulárovej zmluve a žalovaná nemala právo ovplyvniť žiadnym spôsobom jej text, nemala právo odmietnuť a zabrániť tak vzniku trov. Podľa § 53 OZ je táto dohoda neplatným dojednaním, nakoľko nebola individuálne dojednaná. Rovnako súd vyhodnotil nárok na zaplatenie poplatkov za upomienky vo výške 44 eur, ktorý poplatok nebol v konaní žiadnym spôsobom preukázaný. Ak mala podľa VOP žalovaná platiť 4 eur za upomienku, znamenalo by to, že žalobca by jej musel zaslať 11 upomienok, pričom žalovaná tvrdí, že dostala iba jednu. Žalobca však vôbec nepreukázal v konaní dôkazmi, že by mu vznikli takéto výdavky, že by žalovanú vyzýval na zaplatenie dlhu. Okrem toho sa javí byť daný poplatok za upomienky neprímerane vysoký a spotrebiteľa neprímerane sankcionuje. Okrem toho, dohoda o poplatku za upomienku (bod 4 VOP) bola vopred dohodnutá vo formulárovej zmluve a žalovaná nemala právo ovplyvniť žiadnym spôsobom jej text, nemala právo odmietnuť a zabrániť tak vzniku trov, ktoré sú neprímeranými trovami. Podľa § 53 OZ je táto dohoda, sankcia neplatným dojednaním, nakoľko nebola individuálne dojednaná. K uplatnenému úroku z omeškania súd dodal, že tento bol pokrytý v plnej výške z preplatku vo výške 464 eur a zo sumy 32,40 eura priznať možné nie je, keďže žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie istiny, tak nemohol vzniknúť ani nárok na zaplatenie príslušenstva. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 k § 255 ods. 1 CSP a žalovanej úspešnej v konaní súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej v konaní žiadne nevznikli. O povinnosti žalobcu zaplatiť doplatok súdneho poplatku vo výške 1,50 eura rozhodol súd podľa § 2 ods. 1 písm. a), § 5 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1, ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení v spojení s položkou 1 písm. a) sadzobníka zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení, nakoľko výzvou žalobca dňa 03. 04. 2017 zaplatil súdny poplatok vo výške 15 eur, hoci minimálny poplatok v zmysle vyššie uvedenej položky a zákonných ustanovení je 16,50 eura, bolo nutné dovyrobiť doplatok súdneho poplatku vo výške 1,50 eura, nakoľko zastavenie konania možné nebolo, keďže súd začal vo veci konať.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, odôvodniac ho tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že dňa 01. 08. 2012 uzavrel žalobca so žalovanou zmluvu o úvere. Nedeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru. V zmysle odseku 15 všeobecných podmienok poskytnutia úveru obidve zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Obligatórna pôsobnosť Obchodného zákonníka pri tzv. relatívnych obchodoch a tzv. absolútnych obchodoch dohodou zmluvných strán je rozšírená. Predpokladom platnej dohody o fakultatívnej pôsobnosti Obchodného zákonníka je písomná forma prejavu vôle zmluvných strán, ktorá bola v danom prípade dodržaná. Spôsob právnej úpravy súkromnoprávných vzťahov je založený na rešpektovaní základného princípu týchto vzťahov, ktorým je autonómia vôle strán. Žalovaná bola oboznámená s predmetnými ustanoveniami a súhlasila s aplikáciou Obchodného zákonníka na záväzkovo-právny vzťah, ktorý vznikol na základe zmluvy, na znak čoho ju aj podpísala. Vzhľadom na vyššie uvedené, nie je možné na zmluvu aplikovať ustanovenie zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zákon č. 129/2010 Z. z. považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, že dôjde k naplneniu § 11. Nakoľko nedošlo k jeho naplneniu, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Výška, počet a termíny

splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy. Každá splátka bola prednostne započítaná, až potom poplatok za úroky. Na základe uvedeného nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákon č. 129/2010 Z. z. hovorí o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade RPMN, ktorá je uvedená nesprávne alebo absentuje. Nakoľko nebol naplnený ani jeden z uvedených prvkov, nemožno považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Rovnako nemožno hovoriť o uvádzaní do omylu, pretože dlžníkovi bol jasne vysvetlený rozdiel medzi RPMN v prípade, ak si požiada o uplatnenie splátkového kalendára a nedodrží splátku tak, ako sa uvádza na prednej strane zmluvy. Súd teda nesprávne posúdil predmetnú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované Zákonom o spotrebiteľských úveroch. Nariadenie č. 87/1995 Z. z. definuje odplatu ako úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytovaní peňažných prostriedkov. Žalobca je toho názoru, že úrok nie je odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale odplatom, ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením prostriedkov. Úrok nie je vyžadovaný pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale až po poskytnutí peňažných prostriedkov. Je teda zrejme, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj vyslovene uvádza. Poplatok za poskytnutie úveru nie je neprimerane vysoký, vzhľadom na skutočnosť, že žalobca je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania, ako aj podnikateľské náklady sú oproti bankám vyššie. Pokiaľ ide o samotnú výšku príslušného poplatku, tento v čase uzatvorenia zmluvy žalovanej vyhovoval, keďže voči jeho výške nič nenamietala. Výška príslušného poplatku je v zmluve dostatočne jasne uvedená a výrazne napísaná. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora z 09. 11. 2016 C-42/15. Podľa názoru žalobcu, dohodnutá výška nie je neprimeraná a nie je ani v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, resp. dobrými mravmi. Uviedol tiež, že predmetom prieskumu nemôžu byť zmluvné dojednania týkajúce sa primeranosti ceny. Zmluvné dojednanie, ktoré podliehalo prieskumu v tomto konaní je cenovým dojednaním a vzhľadom na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj článku 4 odsek 2 Smernice Rady 93/13/EHS je vylúčené, aby súd preskúmaval primeranosť tohto dojednania. Pokiaľ ide o výšku príslušnej odplaty pri poskytnutí finančných prostriedkov a výšku úroku spojeného so spotrebiteľským úverom, tieto sú v zmluve o úvere dostatočne jasne uvedené, výrazne napísané a uvedené pri sume poskytnutého úveru, teda klient musel vedieť posúdiť hodnotu protiplnenia. Poukázal tiež na rozhodovaciu prax, podľa ktorej u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

4. Žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 32,40 eura ako zostatok poplatku, sumu 44 eur za upomienky, trovy mediálneho konania v sume 201,97 eura a úrok vo výške 32% ročne zo sumy 1.000 eur od 01. 08. 2012 do 22. 08. 2012 v sume 18,41 eura, zo sumy 827 eur od 23. 08. 2012 do 20. 09. 2012 v sume 20,30 eura, zo sumy 654 eur od 21. 09. 2012 do 20. 11. 2012 v sume 34,40 eura, zo sumy 481 eur od 21. 11. 2012 do 20. 12. 2012 v sume 12,23 eura, zo sumy 308 eur od 21. 12. 2012 do 20. 02. 2013 v sume 16,47 eura, zo sumy 135 eur od 21. 02. 2013 do 15. 08. 2014 v sume 63,91 eura a zo sumy 55 eur od 16. 08. 2014 do 17. 09. 2014 v sume 1,54 eura a úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 631,40 eura od 18. 05. 2014 do 15. 08. 2014 v sume 12,32 eura, zo sumy 551,40 eura od 16. 08. 2014 do 17. 09. 2014 v sume 3,87 eura, zo sumy 378,40 eura od 18. 09. 2014 do 16. 10. 2014 v sume 2,32 eura, zo sumy 205,40 eura od 17. 10. 2014 do 18. 11. 2014 v sume 1,44 eura a zo sumy 32,40 eura od 19. 11. 2014 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzavreli dňa 01. 08. 2012 zmluvu o úvere, podľa ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanej úver vo výške 1.000 eur a žalovaná sa ho zaviazala splatiť navýšený o príslušný poplatok vo výške 730 eur, celkovo mala teda uhradiť sumu 1.730 eur, a to pravidelnými 10 splátkami po 173 eur. Žalovaná doposiaľ podľa vyjadrenia žalobcu uhradila 1.464 eur a zaplatenie zvyšnej sumy je predmetom tohto konania.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

8. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci a jeho záver o zamietnutí žaloby je správny, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, keď vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie. Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k námietkam uvedeným v odvolaní žalobcu odvolací súd dodáva nasledovné.

9. Súd prvej inštancie v danej veci správne uviedol, že aj keď ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje Občiansky zákonník, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ. Zmluva o úvere v danej veci bola uzatvorená dňa 01. 08. 2012, pričom súd prvej inštancie podrobne a správne rozobral, prečo aj keď ide o úverovú zmluvu podľa Obchodného zákonníka, je potrebné na vec aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom s týmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a na jeho dôvody v tejto časti odkazuje. Na potrebe aplikácie ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch nič nemení ani to, že strany sa v bode 15. všeobecných podmienok poskytnutia úveru dohodli na aplikácii Obchodného zákonníka, pretože aplikáciu týchto ustanovení nemožno dohodou strán vylúčiť. Na danú vec nie je dôvod aplikovať ustanovenia zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože tento zákon bol zrušený a nahradený zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý súd prvej inštancie aj správne aplikoval (aj keď v odseku 7 na strane 8 napadnutého rozsudku zrejme omylom uviedol aj zák. č. 258/2001 Z. z.).

10. Čo sa týka záveru súdu o tom, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, aj s týmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje, aj keď z iných dôvodov. Súd prvej inštancie porovnával odplatu (RPMN) s dvojnásobkom priemernej ročnej miery nákladov, pričom v rozhodnutí citoval aj ustanovenie § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere, pričom toto ustanovenie platí až od 01. 09. 2014, teda v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy dňa 01. 08. 2012 ešte neplatilo, a tak ho na danú vec nemožno aplikovať. Napriek tomu však úverová zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, preto aj odvolací súd vyhodnotil predmetnú úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

11. V ostatnom sa odvolací súd stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, keď mal súd za to, že vzhľadom k vyhodnoteniu úveru za bezúročný a bez poplatkov, vychádzajúc z toho, že úver bol poskytnutý vo výške 1.000 eur a žalovaná zaplatila žalobcovi už sumu 1.464 eur, a teda suma 1464 eur prevyšuje výšku úroku z omeškania, na ktorý by mal žalobca nárok. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie ohľadne ostatných nárokov, teda nároku na zaplatenie sumy 32,40 eura ako zostatku poplatkov, sumy 44 eur za upomienky, sumy 201,97 eura ako trovy mediálneho konania, pričom ohľadne nároku na zaplatenie zostatku poplatkov a upomienky, keďže je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov, žalobca na ne nemá nárok, pričom okrem toho tieto svoje nároky v konaní ani nepreukázal a nepreukázal tiež ani trovy mediálneho konania. V podrobnostiach ohľadom týchto nárokov, ako aj nároku na úroky a úroky z omeškania sa odvolací súd

plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP na ne odkazuje. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnej žalovanej síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že žalovanej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).